

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Constitutiones Variorum Pontificum in præcedentibus Editionibus
desideratas, summoque studio hinc inde conquisitas complectens

Luxemburgi, 1741

2. Ne glorientur &c. Facultatem dat Episcopo Anconitano revocandi
quæcumque bona in feudum tenerent Alsini, Auximani, &c.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74452](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74452)

to, vel potius destitute contra libertatem ipsius, sicut dicitur, firmavistis, ut homines vestri viri Ecclesiasticis, vel Ecclesiarum hominibus in foro non teneantur Ecclesiastico respondere: quin immo si iudex Ecclesiasticus in eos ob contumaciam excommunicationis sententiam tulerit, huiusmodi sententiam rerum occupatione suarum, vel eorum ad quorum instantiam excommunicati fuerant, in contemptum clavium Ecclesie, adversus quas non possunt portae inferi prevalere, relaxare cogatur: & quod deterius est, Archiepiscopos, Episcopos & alias personas Ecclesiasticas, & eorum homines super quibuscumque causis civilibus, ordinem juris scripti & antiquae consuetudinis pervertentes, vestro parere iudicio coartatis, licet ab antiquis temporibus ea libertate usque ad haec tempora in Regno Franciae observata, usa fuerit Ecclesia Gallicana, ut laici personis Ecclesiasticis & Ecclesiarum hominibus in iudicio Ecclesiastico responderent. Sed ecce convenit, immo ad tui honoris incrementum accedet, quod frequenter infra pectoris tui arcana revolvens, quod non solum praedecessores tui, quibus ex honore impenso Ecclesiae multiplicis laudis titulus & honoris accrevit, totis eam studuerunt viribus honorare; sed & multis retroactis temporibus Valentianus Imperator suffraganeis Mediolanensis dixit Ecclesiae: Talem in Pontificali constituere sede, cui & nos qui gubernamus Imperium sincere nostra summitamus capita, & ad eius monita, dum tamquam homines delinquimus, necessario veluti ad curandis medicamina recurramus, aures tuas illis si qui te ad afflictionem Ecclesiarum pravis seductionibus nitantur inducere, minime praebes, & ea tibi suggerentibus quibus animae detrimentum incurris auditum penitus interdicas. Hinc est quod excellentiam regiam rogandam duximus & monendam, quatenus cum signaculum crucis profecturus in subsidium Terrae sanctae susceperis, & personam tuam pro Dei & Ecclesiae servitio multis laboribus & periculis deputaveris, ac ob id te oporteat summa providere cautela, ne quid a tua serenitate commegat fieri, propter quod vas tanti possit meriti vacuari, ob divinae reverentiam majestatis & Apostolicae sedis honorem, statarum praedictum & alia Ecclesiastica contraria libertati, quantum in te est revocans, & procurans ab eisdem Rege & baronibus revocari, ac Ecclesiam Gallicanam in pristino statu & honore conservans, eam non molestes, nec patiaris ab aliis molestari; quin immo viros Ecclesiasticos indulta tibi coelitus potestate protegens, & defendens, rebelles Ecclesiae ad ipsius mandatum & unitatem redire compellas: ita quod ex hoc Deum aliquatenus non offendas. Ceterum cum olim felicitis recordationis Honorius Papa praedecessor noster in omnes aliqua statuta contra Ecclesiae libertatem edentes, nisi infra duos menses statuta ipsa revocent, excommunicationis sententiam tulerit; & super hoc canonem latae sententiae promulgavit, nos ipsius tenorem tibi ne id tuam serenitatem lateat duximus transmittendum. Qui talis est. *Noveritis quod nos nuper in Basilica principis Apostolorum, praesente carissimo in Christo filio nostro F. illultri Romanorum Imperatore & semper Augusto, in celebratione Missarum, postquam capiti suo imposuimus imperii diadema, de consilio fratrum nostrorum, accensis candelis, excommunicavimus ex parte Dei omnipotentis, auctoritate Beatorum Apostolorum Petri & Pauli & nostra, omnes hereticos utriusque sexus, quocumque nomine censeantur, & fautores, receptatores & defensores eorum, necnon & qui de cetero ser-*

vavi fecerint statuta, edita, consuetudines vel potius abusiones introductas contra Ecclesiae libertatem, nisi ea capitularibus suis infra duos menses post huiusmodi sententiae publicationem, fecerint amoveri. Item excommunicamus statuarios & scriptores statutorum, necnon potestates, consules, rectores, consiliarios locorum, ubi de cetero huiusmodi statuta vel consuetudines edita fuerint vel servata, necnon & illos qui secundum ea praesumpserint iudicare, vel publicam formam scribere iudicata.

Datum Viterbii XXI. Kalendas Martii, Pontificatus nostri: Anno IX.

INNOCENTIUS IV.
PONTIFEX CLXXXII.

ANNO DCMINI MCCXLIII.

ANNO
1243.

Innocentius IV. Genuensis Sinibaldus Filiscus, prius appellatus anno 1243. Pontifex est electus. Paris Juris elogium ob ejus singulariter peritiam obtinuit. Commentarios scripsit in libros Decretalium Gregorii IX. Celebravit Concilium Lugdunense primum adversus Imperatorem Fredericum. Puppureum Galerum Cardinalibus S. R. E. concessit. Obiit anno 1254. (*Magni Bullarii Romani, Tom. I. hujus Editionis Luxemb. 1727. fol. 82.*)

Quod Auximani teneantur rescire damna illata, per exercitum Frederici Imperatoris populo Anconitano: Anno 1246.

I.
Saracini notizie storiche d'Ancona. pag. ...

INNOCENTIUS EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei, Episcopo Anconitano, indevoti Deo & Ecclesiae.

NONNULLI de Civitate Auximana, postquam Frederico quondam Imperatori damnaviter adhaeserunt, tum in hoc potissimum moliri experiri saevitiam, quod Anconitanam Ecclesiam ex diis injuriis affecerint, & jacturis enormibus deformarent; cum autem propter hoc ipsa Ecclesia, quasi ad nichilum sicut accepimus sit redacta; nos eam debita consolationis volentes delinere remediis, & ejusdem persecutoribus condigne merita compensare mercedis praesentium auctoritate statuimus; ut dicti Auximani omniaque per se ipsos: vel eorum procuratores per exercitum praefati Frederici a tempore; quo ipse occupavit Marchiam, de jam dictis bonis Ecclesiae sunt consumpta restaurare teneantur; nulli ergo constitutionis, &c. dat. ... Non: Idus Maii: Anno quarto.

Facultatem dat Episcopo Anconitano revocandi, quaecumque bona in feudum tenerent Allani, Auximani, &c.

II.
Saracini notizie storiche d'Ancona. pag.

INNOCENTIUS EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei, Episcopo Anconitano.

NE glorientur reprobi suae perversitatis opera, sive condignis meritorum stipendiis praeteritis gementibus filiis Ecclesiae, quod multis, per illos gravati fuerint detrimentis, de ceat

ANN O
1243.

providentiâ sedis Apostolicæ super hoc ad consolationem mentium salubriter providere; sanè tua insinuatione percepimus, quod nonnulli Aesini, Senogallenses, & Auximanæ civitatum & diæcesum prædictarum Ecclesiarum Frederico quondam Imperatori damnabiliter adhærentes, Anconitanam Ecclesiam, cujus quidam ex ejus feudatariisque, alii verò censuales existunt, turbare diversis injuriis, & pravis præsumperunt afficere nocentis, ut autem eis digni sint in dispendium, quod ab iniquitate ipsorum taliter esse præsumptum Fraternitati tuæ per tenorem præsentium concedimus facultatem, ut terras, possessiones, & alia quæ in feudum, seu sub annuo censu ipsi ab Anconitana Ecclesia tenerent ad manus, liberè revocare valeas, & aliis personis conferre Apostolicæ sedis devotis auctoritate præsentium concedimus facultatem.

III.
Ex Anecd.
Marrene
Tom. I. Col.
1029.

Quod Fratres Prædicatores obsequiis Prælatorum, ac Principum immorantes suis superioribus devotè obediant.

INNOCENTIUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei, dilectis filiis universis Fratribus Ordinis fratrum Prædicatorum in Alemannia constitutis, qui Prælatorum aut Principum obsequiis immorantur, vel eidem sunt modo aliquo deputati, salutem & Apostolicam benedictionem.

IN conspectu Dei & hominum decens & expediens esse dignoscitur, ut præclara religio, quam fratres vestri Ordinis præcedunt habitu ostendatur effectu: in eo præcipuè qui se, suos, & sua reliquerunt, obtentu divini nominis, nihil sibi retineant propriæ voluntatis, sed obedientiæ jugum cum distractione petraherent, ut sic divina propitiante clementia perennis vitæ bravium comprehendant. Cum itaque Apostolici dignitas deposcit officii personas divinis adscriptas laudibus specialiter ad ea quæ salutis existunt opportunis temporibus exhortari; universitatem vestram rogamus & obsecramus in Domino Jesu Christo per Apostolica vobis scripta summiter præcipiendo mandantes, quatenus præ oculis diligenter habito quid professi fueritis; quando Religionis habitum assumsistis, omni occasione postposita dilectis filiis magistro & priori provinciali vestris, ac eorum vicariis ordinis memorati sic studeatis reverenter intendere, ac humiliter obedire, quod eis & ceteris fratribus ipsius ordinis vertatur in gaudium & vobis redundet ad cumulum meritum; alioquin ne vestræ inconsultæ voluntatis arbitrium sit vobis in perniciem, & pacem præfati ordinis scandalo damno perturbet, prædictis magistro & priori, ac vicariis eorum damus nostris litteris in mandatis, ut vos ad id per censuram Ecclesiasticam & sublationem habitus, ac per translationem ad alium ordinem congruentem, monitione præmissa, cessante appellatione, compellant; Non obstante aliquo privilegio vel indulgentia, vobis seu quibuscumque aliis ab Apostolica sede concessis, de quibus in litteris nostris plenam, aut expressam oporteat fieri mentionem. Datum Lugduni II. Kalendas Decembris Pontificatus nostri anno VII.

ANN O
1243.

IV.
Ex Iptil. Dacheri Tom.
3. nov. edit.
pag. 629.

Privilegium Civibus Insulæ Majoricarum, ne in posterum ad lites dirimendas loca remota petere cogantur.

INNOCENTIUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei, Venerabili Fratri Episcopo, ac dilectis Filiis Clero, Consulibus, Juratis, & universitati Insulæ Majoricarum, salutem & Apostolicam Benedictionem.

Propter maris pericula Insulam vestram undique circumdantis, ac frequentes piratarum, ac paganorum incurfus ad Terram firmam distantem ab Insula ipsa fieri per ducenta milliaria, prout asseritis, pervenire sine gravi dispendio non potestis. Cum itaque nonnulli, sicut accepimus ad loca remota, sæpe vos citari procurent, & propter impedimenta præmissa litibus cedere, seu cum Adversariis damnosas inire cogamini pactiones. Nos obtentu Carissimi in Christo filii nostri Illustris Regis Aragonum, qui favente divinæ virtutis auxilio dictam insulam de manibus Paganorum eripuit, & pro vobis Apostolicam gratiam per speciales Litteras imploravit, dispendiis vestris in hac parte occurrere sollicitudine paterna, volentes, auctoritate vobis præsentium indulgemus, ut per litteras Apostolicæ Sedis aut Legatorum ejus, quæ de ipsa Insula, & Indulgentia hujusmodi plenam, & expressam non fecerint mentionem extra eandem Insulam, super bonis, quæ infra ipsam habebitis vos, vel aliquis vestrum non possitis de cætero ab aliquibus conveniri dummodò parati sitis ibidem coram competenti Judice de vobis conquerentibus Justitiæ plenitudinem exhibere. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ concessionis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumserit, indignationem omnipotentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Lugduni prid. Idus Maii Pontificatus nostri anno septimo.

Quæ Episcopo Genevensi permittit omnibus illis qui eum vel ejus Diæcesis Ecclesias merore afficiunt, sacris mysteriis interdicere.

V.
Ex Archivis
Reipub. Genevensis
ex-prompta.

INNOCENTIUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei, Venerabili Fratri Episcopo Gebennensi, salutem & Apostolicam benedictionem.

Petitio tua nobis exhibita continebat quod nonnulli Nobiles & Barones tuæ diæcesis ad bona Ecclesiarum ipsius diæcesis manus avidas extendentes, bona ipsa frequenter diripiunt ac Ecclesias ipsas & personas ecclesiasticas ac te etiam gravibus afficiunt injuriis & jacturis.

Quare nobis humiliter supplicasti, ut super hoc adhibere salubre remedium curarem. Tuis igitur supplicationibus inclinati, præsentium tibi auctoritate concedimus, ut tales quod ab hujusmodi desistant injuriis per excommunicationis in personas & in terras eorum interdicti sententias mediante justitia valeas coercere.

Non obstante si aliquibus à sede Apostolica sit indulgum quod interdicti vel excommuni